॥గణపతి అథర్వశీర్ష ఉపనిషత్॥

ఓం భద్రం కర్ణేభిః శృణుయామ దేవాః।
భద్రం పశ్యేమాక్షభిర్యజత్రాః।
స్థిరైరఙ్గైస్తుష్టువాగ్ం సస్తనూభిః।
వ్యశేమ దేవహితం యదాయుః।
స్వస్తి న ఇన్ద్రో వృద్ధశ్రవాః।
స్వస్తి నః పూషా విశ్వవేదాః।
స్వస్తినస్తార్క్ష్యో అరిష్టనేమిః।
స్వస్తి నో బృహస్పతిర్దధాతు॥
ఓం శాన్తిః శాన్తిః శాన్తిః॥

ఓం నమస్తే గణపతయే।
త్వమేవ ప్రత్యక్షం తత్త్వమసి।
త్వమేవ కేవలం కర్తాఽసి।
త్వమేవ కేవలం ధర్తాఽసి।
త్వమేవ కేవలం హర్తాఽసి।
త్వమేవ సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మాసి।
త్వం సాక్షాదాత్మాఽసి నిత్యమ్॥1॥

ఋతం వచ్మి। సత్యం వచ్మి॥2॥

అవ త్వం మామ్।

అవ వక్తారమ్।

అవ శ్రోతారమ్।

అవ దాతారమ్।

అవ ధాతారమ్।

అవానూచానమవ శిష్యమ్।

అవ పశ్చాత్తాత్।

అవ పురస్తాత్।

అవోత్తరాత్తాత్।

అవ దక్షిణాత్తాత్।

అవ చోర్ధ్వాత్తాత్।

అవాధరాత్తాత్।

సర్వతో మాం పాహి పాహి సమన్తాత్॥3॥

త్వం వాఙ్మయస్త్వం చిన్మయః।

త్వమానన్దమయస్త్వం బ్రహ్మమయః।

త్వం సచ్చిదానన్దాఽద్వితీయోఽసి।

త్వం ప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి।

త్వం జ్ఞానమయో విజ్ఞానమయోఽసి॥4॥

సర్వం జగదిదం త్వత్తో జాయతే।

సర్వం జగదిదం త్వత్తస్తిష్ఠతి।

సర్వం జగదిదం త్వయి లయమేష్యతి।

సర్వం జగదిదం త్వయి ప్రత్యేతి।

త్వం భూమిరాపోఽనలోఽనిలో నభః।
త్వం చత్వారి వాక్పదాని॥5॥

త్వం గుణత్రయాతీతః।
త్వం అవస్థాత్రయాతీతః।
త్వం దేహత్రయాతీతః।
త్వం కాలత్రయాతీతః।
త్వం మూలాధారస్థితోఽసి నిత్యమ్।
త్వం శక్తిత్రయాత్మకః।
త్వాం యోగినో ధ్యాయన్తి నిత్యమ్।
త్వం బ్రహ్మా త్వం విష్ణుస్త్వం
రుద్రస్త్వమిన్ద్రస్త్వమగ్నిస్త్వం
వాయుస్త్వం సూర్యస్త్వం చన్ద్రమాస్త్వం
బ్రహ్మ భూర్భువః స్వరోమ్॥6॥

గణాదిం పూర్వముచ్చార్య వర్ణాదీం స్తదనన్తరమ్।
అనుస్వారః పరతరః।
అర్ధేన్దులసితమ్।
తారేణ ఋద్ధమ్।
ఏతత్తవ మనుస్వరూపమ్।
గకారః పూర్వరూపమ్।
అకారో మధ్యమరూపమ్।
అనుస్వారశ్చాన్త్యరూపమ్।

బిన్దురుత్తరరూపమ్।

నాదః సన్ధానమ్।

సగ్ంహితా సన్ధిః।

సైషా గణేశవిద్యా।

గణక ఋషిః।

నిచృద్గాయత్రీ ఛన్దః।

గణపతిర్దేవతా।

ఓం గం గణపతయే నమః॥7॥

ఏకదన్తాయ విద్మహే వక్రతుణ్డాయ ధీమహి।
తన్నో దన్తిః ప్రచోదయాత్॥8॥

ఏకదన్తం చతుర్హస్తం పాశమఙ్కుశధారిణమ్।
రదం చ వరదం హస్తైర్బిభ్రాణం మూషకధ్వజమ్।
రక్తం లమ్బోదరం శూర్పకర్ణకం రక్తవాససమ్।
రక్తగన్ధానులిప్తాఙ్గం రక్తపుష్పైః సుపూజితమ్।
భక్తానుకంపినం దేవం జగత్కారణమచ్యుతమ్।
ఆవిర్భూతం చ సృష్ట్యాదౌ ప్రకృతేః పురుషాత్పరమ్।
ఏవం ధ్యాయతి యో నిత్యం స యోగీ యోగినాం వరః॥9॥

నమో వ్రాతపతయే।

నమో గణపతయే।

నమః ప్రమథపతయే।

నమస్తేఽస్తు లమ్బోదరాయ

ఏకదన్తాయ విఘ్ననాశినే

శివసుతాయ శ్రీవరదమూర్తయే నమః॥10॥

ఏతదథర్వశీర్షం యోఽధీతే స బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే।

స సర్వవిఘ్నైర్న బాధ్యతే।

స సర్వత్ర సుఖమేధతే।

స పఞ్చమహాపాపాత్ ప్రముచ్యతే।

సాయమధీయానో దివసకృతం పాపం నాశయతి।

ప్రాతరధీయానో రాత్రికృతం పాపం నాశయతి।

సాయం ప్రాతః ప్రయుఞ్జానో పాపోఽపాపో భవతి।

సర్వత్రాధీయానోఽపవిఘ్నో భవతి।

ధర్మార్థకామమోక్షం చ విన్దతి।

ఇదమథర్వశీర్షమశిష్యాయ న దేయమ్।

యో యది మోహాద్ దాస్యతి స పాపీయాన్ భవతి।

సహస్రావర్తనాద్యం యం కామమధీతే।

తం తమనేన సాధయేత్॥11॥

అనేన గణపతిమభిషిఞ్చతి స వాగ్మీ భవతి।

చతుర్థ్యామనశ్నన్ జపతి స విద్యావాన్ భవతి।

ఇత్యథర్వణవాక్యమ్।

బ్రహ్మాద్యాచరణం విద్యాన్న బిభేతి కదాచనేతి॥12॥

యో దూర్వాఙ్కురైర్యజతి స వైశ్రవణోపమో భవతి।
యో లాజైర్యజతి స యశోవాన్ భవతి।
స మేధావాన్ భవతి।
యో మోదకసహస్రేణ యజతి స వాఞ్ఛితఫలమవాప్నోతి।
యః సాజ్య సమిద్భిర్యజతి స సర్వం లభతే స సర్వం లభతే॥13॥

అష్టౌ బ్రాహ్మణాన్ సమ్యగ్ గ్రాహయిత్వా సూర్యవర్చస్వీ భవతి।
సూర్యగ్రహే మహానద్యాం ప్రతిమాసన్నిధౌ వా జప్త్వా సిద్ధమన్త్రో భవతి।
మహావిఘ్నాత్ ప్రముచ్యతే।
మహాదోషాత్ ప్రముచ్యతే।
మహాప్రత్యవాయాత్ ప్రముచ్యతే।
స సర్వవిద్భవతి స సర్వవిద్భవతి।
య ఏవం వేద।
ఇత్యుపనిషత్॥14॥

ఓం భద్రం కర్ణేభిః శృణుయామ దేవాః।
భద్రం పశ్యేమాక్షభిర్యజత్రాః।
స్థిరైరఙ్గైస్తుష్టువాగ్ంసస్తనూభిః।
వ్యశేమ దేవహితం యదాయుః।
స్వస్తి న ఇన్ద్రో వృద్ధశ్రవాః।
స్వస్తి నః పూషా విశ్వవేదాః।
స్వస్తినస్తార్క్ష్యో అరిష్టనేమిః।
స్వస్తి నో బృహస్పతిర్దధాతు॥

ఓం శా॒న్తిః శా॒న్తిః శాన్తిః॥